

Obsah:

Jak plyne čas.....	1
Výtah z jednání staršovstva 2. 5. 2024.....	2
Reminiscence na neděle po Velikonocích (EZ).....	3
Kalendárium Našich pěvců 06/24.....	10
Robert Hossein v rozhovoru s Francoisem Vaynem.....	10
Celoživotní boj o svobodu.....	11
Kalendář na červen 2024.....	12

Jak plyne čas

Poslední dobou přemýšlím na tím, jak rozdílnou rychlostí plyne čas každému z nás. Také uvažuji, jak je vzájemné naladění na tempo plynutí času druhého důležité, pokud se chceme potkat v rozhovoru, ve vzájemném pochopení. Je starou známou skutečností, že subjektivně nejpomaleji ubíhá čas malým dětem a nejrychleji starým lidem. Minuta pláče, když se dítě cítí opuštěné, nebo minuta čekání, je pro něj celou věčností. Ona také ta minuta tvoří mnohem menší část již prožitého času dítěte, než tvoří minuta v poměru k délce života dospělého. A posadit se na hodinu jen tak na lavičku, to je pro dítě nepředstavitelné. To dospělý je v trpělivosti už vytrénován. Na chvíli se zamyslí a pár hodin na lavičce nebo v houpacím křesle mu uteče jako nic. Kolikrát se ani neohlédneme a už je tu večer a divíme se, že jsme nestihli ani polovinu toho, co jsme zamýšleli. Samozřejmě je to dáno i tím, jak nám ten který čas přijde zábavný nebo stresující. Když třeba přicházím k lůžku pacienta před operací, čas se mu strašně vleče, má obavy. Nemůže už se dočkat, aby to měl za sebou. Nebo ten nekonečně se vlekoucí čas paní Ljubomiry z Ukrajiny, která je upoutána na lůžko po srdeční operaci! Nezbyl jí nikdo jiný než jediný syn. Toho má ve válečné zóně. Sužují ji obavy, že jej odvedou na vojnu a pere se se svým svědomím, zda je to v pořádku. Miluje přece také svou zemi! A je třeba ji bránit! To můj čas, když vím, kolik lidí bych v tom dni ještě měla obejít, a kolik na mě doma čeká úkolů a nutných i žádoucích rozhovorů a domluv s členy rodiny, ubíhá velmi rychle. Důležité je si to uvědomovat a nepřenášet napětí do situace momentálního rozhovoru. Chci být tady a teď s daným člověkem a na

nějaký čas na hodinky prostě nemyslet. Projeví se to i v tempu řeči, kterou je třeba zpomalit, aby mi dotyčný rozuměl a stačil si uvědomit, na co se ptám, nebo co mu vlastně říkám nebo předcítám. Také bych měla chuť klidně na hodiny rozhovoru, zato nemocný má někdy sílu a soustředění jen na 10-15 minut. Obsahem rozhovoru to dáno není. Nesmím zapomenout včas mu dát zas prostor k odpočinku.

Nadchází čas dovolených a prázdnin. Přeji si, aby nám všem čas plynul pomaleji, abychom se s blízkými dostávali v rozhovorech hlouběji a šířeji, v klidném tónu i tempu. A toužím, aby i Boží Slovo k nám nacházelo snazší přístup. Možná k tomu přispěje i jiné naladění v čase, kdy si od běžných starostí a pracovních povinností utvoříme dny volna odstup. Hezké léto nám všem!

Magdaléna Trgalová, farářka sboru

Výtah z jednání staršovstva 2. 5. 2024

- informace o letním dětském táboře – je přihlášeno 17 dětí
- byly schváleny sborové akce do léta (19. 5. Matouš Heller o Austrálii, 27. 5. koncert NP v Suchdole, 2. 6. koncert Evangswingu, 23. 6. po bohoslužbách sborový piknik ve Stromovce, 24. 6. posezení u piva pro mladé dospělé)
- předjednání žádosti o DaRP na novou úpravu liturgického prostoru – kontaktní osobou bude M. Trgalová
- zajištění pastorálky 14. 5.
- příprava podzimního výjezdního zasedání staršovstva v Mnichově Hradišti 22. - 24. 11. 2024
- schváleno zakoupení pokud možno 5 ks katechismů v souvislosti s křestní přípravou dospělých
- schváleno proplacení nákladů za supervize obou farářek
- schváleno proplacení cesty autem A. Jacobea na školu v přírodě dětí ze školy Diakonie ze Stodůlek
- celocírkevní sbírka na Diakonii bude vykonána 19. 5.

- poděkování D. Molnárovi a M. Volnému za práce na nové omítce v suterénu
- projednání letního úklidu sborových prostor (mytí oken, úklidová brigáda)

Příští řádná porada staršovstva: 6. 6. 2024 v 19:00 hod., své případné podněty adresujte, prosím, Saše Jacobea či Janu Maškovi (ideálně e-mailem).

Reminiscence na neděle po Velikonocích (EZ)

Neděle po velikonocích (Quasimodogeniti, Misericordias, Jubilate, Cantate, Rogate, Exaudi) vč. svátku Nanebevstoupení Páně mohou být příležitosti pro novou píseň. Každý den je důvodem k vděčnosti. Tu můžeme vyjádřit novou písní, nebo starou písní, kterou chceme zpívat s novou motivací, s novou energií, s novým odůvodněním. Novost písně souvisí nejen s obnovou zpěvu, ale také s obnovou víry, s obnovou našeho vztahu k Pánu Bohu.

162 Z hlubokosti volám k tobě (Ž 130)

Tato píseň s latinským názvem „De profundis“ byla přiložena k dopisu, který Luther poslal svému příteli Spalatinovi. V dopisu Luther vyzývá své přátele, aby se zapojili do tvorby nových duchovních písní „*aby Boží Slovo skrze zpěv se mezi lidmi zabydlo (zůstávalo)*“. Tuto velikou touhu pak ještě jednou zformuloval ve wittenberské agendě: „*mým přáním je, abychom měly mnoho německých písní, které by lid zpíval při mši...ale chybí nám básníci*“ (Formula missae, 1523). V evangelickém Německu touto Lutherovou výzvou započala rozsáhlá produkce církevních písní, kterou někteří hymnologové na konci 19. st. ve snaze pozvednout reformační píseň na stejnou úroveň, jakou má v katolické církvi gregoriánský chorál, pojmenovali jako „*éru protestantského chorálu*“.

Martin Luther (1483-1546) začal skládat duchovní písně poté, co přeložil Nový zákon na hradě Wartburg v Durynsku. K tomuto úkolu byl nejen obdarován, ale také odborně vybaven. Jako každý teolog v té době, získal také teoretické hudební vzdělání, kterému se říkávalo *musica*

speculativa. Kromě toho byl také velkým milovníkem hudby a obdivovatelem vokálního vícehlasu. Věřil, že skrze písně se může zvěstovat evangelium, že „noty ožívují text“. Uměl nadchnout lidi pro zpěv duchovních písní kdekoliv, třeba i v hospodě. Při skládání písní se nechal ovlivnit vzácnými starokřesťanskými nápěvy a dokonce i melodiemi ze světského prostředí. Jeho známý bonmot „proč má jen ďábel právo na dobré melodie?“ se vztahuje k neomezenému využívání světských nápěvů pro duchovní písně (kontrafaktury).

V době reformace, kdy docházelo k „demokratizaci“ liturgického zpěvu, se znovu obrátila pozornost na žalmy. Mezi prvními, kdo se pokoušel o překlad latinských žalmů do národního jazyka byl Thomas Müntzer. Müntzerovy překlady žalmů na gregoriánské psalmodické modely ovšem Luthera neuspokojovaly, připadaly mu komplikované a málo výrazné. Jelikož sám měl vřelý osobní vztah k žalmům a považoval je za „malou bibli, z které se můžeme učit jak svatí mluvili s Bohem“, rozhodl se pro volnou adaptaci několika žalmů do písňové formy. Vynalezl zcela nový útvar, který označujeme jako žalmovou píseň, tedy píseň napsanou „podle“ žalmu. Jde o kreativní přístup k žalmům, o jejich novou interpretaci. Žalmová píseň vychází z původní tematiky a pokouší se zachovat klíčové pojmy. Obsahově ovšem dochází k výrazným posunům. Luther směle interpretuje poselství starozákonního žalmu christologicky a navíc si jej dovolí aktualizovat do situace, kterou sám prožívá. Jde mu především o srozumitelnost a přiblížení podstaty Kristova evangelia celému lidu. Novou píseň píše pro lid – ten je jeho cílovou skupinou. Uvědomuje si, že zpívaná slova mohou rezonovat v lidském nitru hlouběji, než slova mluvená, že lidé musí zpívat to, co vyznávají, neboť, jak sám pravil: „pokud si to sami nezaspívají, nebudou tomu věřit.“ Touto liturgickou proměnou se lidu otevřel nový přístup k žalmům. Lutherovy žalmové písně rozšířily zpěv bohoslužebného shromáždění o nové rozměry a stávají se další možností, jak rozmlouvat s Hospodinem, jak k němu společně volat a vyznávat jeho velikost a naši slabost, naše „hříchy a provinění“ (1.sloka).

Tato píseň je napsaná podle 130. žalmu. Český překlad Jiřího

Třanovského je věrný originálu. Text žalmu se skládá ze dvou částí. Vertikální část, nasměrovaná k Bohu je kající modlitbou. Horizontální část, nasměrovaná k lidem je vyjádření veliké důvěry v Pána. Podmětem obou částí je ten, který volá. Jsem to já, jsme to my. Shromážděný lid se stává „duchovním Izraelem“ (4.sloka), který vyznává před Hospodinem svou vlastní hříšnost a zároveň nekonečné Boží milosrdenství. V tomto žalmu (4. a 5.verš) cítí Luther anticipaci novozákonních motivů ospravedlnění z milosti (sola gratia) a z víry (sola fide), o kterých apoštol Pavel píše v listu Římanům ve 3. kapitole. Text písně se nesnaží být levným receptem pro šťastný a klidný život pro člověka, který je na dně svých sil a ztratil poslední zbytky naděje. Celá píseň je spíše svědectvím o tom, že Bůh je „pastýřem výborným“ (5.sloka), který slyší „křik smutného“ (1.sloka). Po hříšnickově volání z hlubokosti (1.sloka) následuje očekávání na pomoc, na slovo milosti. O tom Luther káže a zároveň zpívá v dalších slokách: odpuštění přichází z pouhé Boží milosti (2. sloka), kterou smíme přijímat ve víře (3.sloka) a v naději (4.sloka). Závěrečná sloka začíná slovy utvrzení spásy: *„Je-li při nás mnoho zlého, u Boha víc milosti; nemá konce ruka jeho k uzdravení hříšnosti“*.

Zajímavý je také nápěv ve frygické tónině (III. stupeň v C dur). Volání z hlubokosti je hudebně vyjádřeno úvodním motivem. Interval sestupné kvinty (h-e) symbolizuje hlubokost, malá sekunda (h-c-h) naléhavé prosebné volání. Ve druhém řádku dosáhne melodie svého vrcholu („slyš, Bože“: h-c-d), po kterém sestoupí k nejnižšímu tónu melodie (e). Většina frází začíná krátkou „witembergskou“ notou (osminkou), což je typický prvek německých melodií 16.st. Frygický závěr (g-f-e), symbolizující otevřený konec, vychází z otázky „kdo před tebou obстоj?“ Po ní následuje odpověď. Melodie je zvláště vhodná pro úvodní dvě sloky. V dalších slokách melodie působí jako připomínka úvodního volání, jako poetické ztvárnění *„simul iustus et peccator“* (teologická formule, která vyjadřuje charakter vnitřní proměny ospravedlněného člověka). Kromě propojení žalmu s epistolním textem, je v textu akcentován dar pokory: *„I já se k Bohu utíkám a ne k svým zasloužením...“* (3.sloka), *„marné jsou naše hodnosti i v nejlepším dychtění...“* (2.sloka). Je to

píseň důvěry v milostivém Bohu. Je vhodná nejen jako tematická píseň, když se káže na žalмовý (Ž 130), nebo na epistolní text (Ř 3), ale dobře vyzní jako zpívané vyznání vin před kázáním.

681 Jsem tvůj Bůh, Pán nad zemí

Málokterá píseň začíná přímým citátem Božích slov. A málokterá píseň má takovou hustotu citátů z různých biblických veršů, spojených v jeden celek. Autorem textu i melodie je Daniel Schutte z Wisconsinu ve Spojených státech. Skládá duchovní hudbu v katolické církvi a píseň „*Here I Am, Lord*“ patří k jeho nejznámějším. Brzy stala oblíbenou i mimo Spojené státy. Inspirací mu byl příběh o Izajášovi ze 6. kapitoly jeho proroctví. V okamžiku, kdy Izajáš spatří Boží svatost a žhavý uhlík se dotkne jeho úst, uslyší otázku: „*Koho pošlu a kdo nám půjde?*“ A on odpoví: „*Hle, zde jsem, pošli mne!*“ Není to ovšem jediný biblický odkaz, který v písni najdeme. Například Hospodinův hlas zaslechnutý v noci, nám připomene mladíka Samuele v chrámu.

„*Odstráním z jejich těla srdce kamenné a dám jim srdce z masa*“ zase čteme u proroka Ezechiele. „*Já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomoci ti budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti.*“ Najdeme v druhé části Izajášova proroctví.

Autorovi se v písni propojila řada biblických vyznání a zaslíbení. Je to píseň vhodná pro slavnostní shromáždění, od křtu dospělých přes confirmaci, ustavení staršovstva až po ordinaci presbyterů. Promlouvá ke všem, kteří jsou odhodláni vydat se na cestu s Hospodinem.

65 Všichni v tento čas (Ž 47)

Tento žalm je vhodný pro různé slavnostní bohoslužby. Chce připomenout, že Hospodin, Bůh Abrahamův, není žádným národním, nýbrž univerzálním Bohem. Také my jsme součástí Božího lidu a cítíme se být osloveni výzvou žalmisty. Proto chceme zpívat „s radostí mnohou“.

Liturgické kontexty

Žalm 47. stejně jako 99. patří k tzv. královským žalmům. Byl součástí slavnostní liturgie, při které se připomínalo nastoupení Hospodina na nebeský trůn: „*Aby tu s námi byl bez přestání, vstoupil Bůh vzhůru na svatou*

horu“ (3.sloka). Hospodin, sedící na nebeském trůnu, je symbolem absolutní moci. Pozemští králové a panovníci jsou jen správci tohoto světa. Jsou to lidé, jejichž možnosti jsou omezené a jejich popularita je pomíjivá, kdežto Hospodinova moc a sláva je věčná. V křesťanské tradici se tento žalm spojuje s Ježíšovým nanebevstoupením. Bývá často zpíván jako hymnus na svátek Nanebevstoupení. Objevuje se přímo v propriu mše („Ascendit Deus in jubilatione“) i v denní modlitbě církve. V průběhu staletí vznikaly různé písně, které použily výrazy a obrazy tohoto žalmu ve spojení s Kristovým panstvím, jak jej vyznáváme v Krédu (např. EZ 564 Aj Pán kraluje, božskou čest maje).

Kouzlo synkopy

„*Or sus, tous humains, frappez en von mains*“ je původní francouzský text 47. žalmu, jehož autorem je Théodore de Bèze. Překvapivá je forma sloky, ve které každý verš má pouhých pět slabik. Kdyby skladatel Loys Bourgeois (kolem 1515 - po 1561) převzal původní členění textu, píseň by se rozdrobila do krátkých úryvků. Proto se rozhodl, že spojí dva verše dohromady. Tím rozpětí melodie dostalo velkoplošný průběh. V místě, kde se původní krátké verše spojily, kde by byla očekávána cézura (odsazení), Bourgeois použil synkopu (Andreas Marti). Synkopa uprostřed každé fráze je snad nejkrásnějším prvkem v celé melodii. A právě tato rozkošná drobnost byla, během 19. st., kdy se církevní zpěv zpomaloval, odstraněna. V jednom švýcarském zpěvníku z r. 1827 se dokonce doporučuje, aby noty uprostřed fráze (u kterých je synkopa uvedena), byly hrány stejně dlouze a pomalu. Ještě ve Zpěvníku ČCE z r. 1952 měl tento žalm svou nepůvodní vyumělkovanou rytmickou podobu. Když se u nás zaváděl Evangelický zpěvník z r. 1978 s původními charakteristickými ženevskými nápěvy, očištěnými od všelikých pozdějších nánosů, mnozí nebyli potěšeni. Původní melodie nebyly ihned všude a všemi přijímány. Návrat k původní hudební podobě se stal velmi potřebným a správným činem.

Odstraňme hudební arytmií!

Arytmie je pojem, který se používá v medicínské oblasti a znamená poruchy srdečního rytmu. S tímto příznakem se žel můžeme setkat

i v církevním zpěvu v podobě narušení rytmiky. Ženevské žalmy, stejně jako jiné renezanční zpěvy, vyžadují pevný rytmus. pravidelnou pulsací. Ve všech ženevských nápěvech po každém jednotlivém verši (frázi) následuje půlová pomlka. Právě tyto pomlky byly a jsou pro mnohé textaře opravdovou překážkou, která jim značně znesnadnila práci. Vložit jednu textovou myšlenku do jedné hudební fráze vyžaduje nejen básnickou zručnost, ale také cit pro hudební rétoriku. Fráze ženevských nápěvů, ohraničené tak výraznými pauzami, vytváří zvláštní rétorické gesto. Pochopit specifikum této hudby vyžaduje jistou zkušenost, jak pro překladatele, tak i pro varhaníky a zpěváky. Pomlky v ženevských žalmech neznamenaají „holé nic“, ale jsou tzv. neznějícími hodnotami, tedy organickou součástí skladby. Jedna půlová pomlka znamená jeden tepový úder, což je poměrně dlouhá pauza, kterou jsme si zvykli všelijak zkracovat. Tepový úder má být stejný jak pro půlovou notu, tak pro půlovou pomlku. Z toho logicky vyplívá následující vodítko: zpívá-li se žalm pomalu, je pomlka delší (a stává se skoro až úmornou), zpívá-li se žalm svižněji, význam pomlky se tak naplní. Pomlky v ženevských žalmech slouží ke kontemplaci a k vydechnutí (hebrejsky „sélah / sela“). Alegorickým výkladem by je mohli označit jako prostor pro Ducha svatého. Při zpěvu žalmu není důležité jen to, co chceme Pánu Bohu vyjádřit, naše kontemplace (lat. ruminatio) ale i očekávání na jeho odpověď.

Pevné metrum

Má-li nápěv pravidelný rytmus a metrum (od řeckého metron, tj. míra), tak na začátku je nad notovou osnovou uvedena metrická jednotka pohybu (např. půlová, nebo čtvrtěová, event. frázování). Jde o důležitý ukazatel, týkající se pulsaci rytmiky, který souvisí s volbou tempa. Kombinace hudebních akcentů vytváří rytmickou strukturu, která v ideálním případě podtrhuje přirozenou deklamaci textu. „*Shromáždění nezpívá proto, že chce dělat hudbu, ale proto aby se společně vyjadřovalo*“ (Heinz Werner Zimmermann). Zpěv je naším společným výrazem, proto je v církvi tak důležitý. Jedná se o souzvuk obcenství, o pohyb hlasů, který má své zákonitosti také u jednohlasého zpěvu. Primární úloha hudebních

doprovazečů spočívá nejen v harmonickém podmalování jednohlasu shromáždění, ale také v rytmickém vedení bohoslužebného zpěvu.

uveřejněno s laskavým svolením autora Ladislava Moravetze

KONCERT

EVANGSWING

TOMÁŠ
ČERNOHORSKÝ
CAJON

KAROLINA
BÁRTELOVÁ
ZPĚV

IANA
CHVOJOVÁ
KLARINET

WANDA
DOBROVSKÁ
ZPĚV

Trochu amerického a českého swingu ...

2. června 2024

v 17:30

DEJVICKÝ SBOR ČCE
Dr. Z. Wintra 15
Praha 6

PAVEL
PROSEK
KLAVÍR

DAN
HELLER
KYTARA

MICHAEL
HELLER
BASOVÁ KYTARA

Kalendárium Našich pěvců 06/24

zkoušky:

středy v 18:30-20:30,

poslední zkouška ve středu 5. 6.

sobota 8. 6. v 16:00 - Koncert v evangelickém kostele v Pardubicích, Hronovická 492 (spoluúčinkují Jan Esterle - varhany a Miloslav Esterle - housle); na programu Tallis, Händel, Bach, Zelenka, Dvořák, Rheinberger a další

středa 26. 6. - závěrečné posezení v Nebušicích

L. Härtelová

Robert Hossein v rozhovoru s Francoisem Vaynem

Během mé služby se také stal malý „zázrak“: při epidemii průšnic jsem se o všechny staral a sám jsem se nenakazil. Moje touha sloužit ostatním byla jakousi tajuplnou ochranou. Pomohlo mi to pochopit Ježíšova slova z evangelia, když vysílal své apoštoly a řekl jim, že budou moci držet hada v ruce, pít otrávené nápoje a nic z toho jim neuškodí. Chybí nám víra, vždyť skrze naše spojení s Kristem máme moc vkládat ruce na nemocné a léčit je. Jako bývalý vojenský ošetřovatel jsem o tom přesvědčen. Máme moc milovat a tato moc je zdrojem zázraků! Dovolte mi, abych tu jako stařec vyprávěl pozoruhodný příběh. Jeden král umíral a žádný z jeho rytířů nedovedl najít bylinu, která by jej uzdravila. Všichni křížem krážem projížděli tou zemí ve snaze najít lék, ale marně. Zatímco král umíral, jeden z rytířů se po návratu z dlouhého pátrání sklonil k jeho lůžku a zašeptal kouzelnou formulku: „Mám tě rád, králi.“ V tu chvíli se králi vrátila všechna síla...

Kolik lidí trpí nedostatkem lásky! Lidé potřebují cítit, že je někdo miluje, mnohem víc než cokoli jiného! Papež František se nám to od svého zvolení stále snaží vysvětlit. Každému, kdo má ochotu naslouchat, opakuje, že když se naučíme mluvit kontaktním jazykem plným něhy,

dokážeme zázraky. Tak se o to pokusme hned teď! Je to otázka života a smrti!

R. Hossein: *Vlk pohlažený Bohem, Karmelitánské nakladatelství, 2016*

(Autora znáte z filmů o Angelice)

Ivana Hellerová

Celoživotní boj o svobodu

Židům, kteří v něho uvěřili, Ježíš řekl: „Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí.“ Namítli mu: „Jsme potomci Abrahámovi a nikdy jsme nikomu neotročili. Jak ty můžeš říci: Stanete se svobodnými?“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: každý kdo páchá hřích, je otrokem hříchu.“ (Jan 8,31 – 34)

„Život není peříčko, život je boj,“ řekl mi pacient na smrtelné posteli. Mlčky jsem přikývla a dialog byl odstartován. K čemu jsme došli? - Život je každodenní namáhavý boj o svobodu. I když se člověku nějakou dobu daří být ve střehu, stačí chvilka nepozornosti, podcenění nepřítele, a je zle. Ocitneš se v kleci, ani nevíš jak. Jsi otrokem hříchu. Sám se z otroctví vykoupit nemůžeš, nemáš platnou valutu.

Pane,

můj život je neustálé pendlování mezi klecí a volným prostranstvím před ní. Každému by už dávno se mnou došla trpělivost. Tobě nedochází. Na mé prosby o odpuštění ihned odpovídáš a s radostí mě osvobozuješ. Někdy mám pocit, že ta moje opakovaná selhání záměrně dopouštíš, abych si moc nefandila. Ty víš nejlíp, co je pro mě dobré. Důvěřuji ti.

(Marie Svatošová, z knihy Tykadlem víry)

AΩ

Kalendář na červen 2024

Bohoslužby 9:30

odkaz na on-line
vysílání najdete zde:

[dejvice.evangelnet.cz/
line-vysilani](http://dejvice.evangelnet.cz/line-vysilani)

2. 6. VP	S. Jacobea
9. 6.	S. Jacobea
16. 6.	S. Jacobea
23. 6.	M. Trgalová, rodinná, závěr NŠ
30. 6.	P. Gallus
7. 7. VP	S. Jacobea

Přímý odkaz na YouTube kanál ČCE Praha – Dejvice:

youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2H8Ik-Fw

Náboženství dětí (5 - 11)

pátek v 15:30-16:30, naposledy 21. 6.

Mládež (13+)

čtvrtek v 18:30-20:00, naposledy 20. 6.

Děti + rodiče

čtvrťky 6. 6. a 20. 6. v 9:30-11:00

X-cátníci

úterý 11. 6. v 19:00

Naši pěvci

středy v 18:30-20:30

Zpívání

pátky v 9:15-10:15, **Diakonie Stodůlky**

Obcování

pondělí 3. 6. v 19:00 u Světlany Dobešové, info u faráře

Biblická hodina

úterý v 15:30-16:30, naposledy 18. 6.

Klub poznávání

čtvrtek 13. 6. v 9:30

téma: **Předprázdninové vzpomínání na školní léta a zážitky**

Staršovstvo

čtvrtek 6. 6. v 19:00

Ostatní

neděle 2. 6. koncert Evangswing

neděle 9. 6. v 19:00 on-line porada vedoucích tábora

středa 12. 6. mazání chlebů pro lidi v sociální nouzi

neděle 23. 6. piknik pro všechny generace (po bohoslužbách)

pondělí 24. 6. v 19:00 „pivo s farářkami“ pro někdejší Nedělníky (info u faráře)

29. 6. - 6. 7. sborová dovolená (Davos)

**Uzávěrka prázdninového čísla Souterrainu
je v neděli 23. 06. 2024. Číslo vyjde 30. 06. 2024.**

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658 (večer), henychova@atlas.cz
Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz

Bankovní spojení: č. ú. 2400319773/2010, var. symboly: salár=101, Jeronýmova jednota=102, personální fond=103